

Arrest

nr. 240 454 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 november 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 juli 2015, verklaart er zich op 28 juli 2015 vluchteling.

Op 15 juni 2016 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.2. Nadat een nieuw element opdook dat verband houdt met verzoekers subsidiaire beschermingsstatus en nadat verzoeker op 19 oktober 2018 op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd gehoord met betrekking tot dit nieuwe element, werd op 4 september 2019 door de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 6 september 2019 naar verzoeker werd gestuurd

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Bij uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u Afgaans staatsburger van Tadzjiekse afkomst te zijn. U bent geboren op X in het dorp Khwaja Akbar (district Pul-e Alam, provincie Logar). U hebt er uw hele leven gewoond. Uw broer X (o.v. X) heeft jaren als chauffeur voor de Amerikanen in Kabul gewerkt. Daardoor kreeg uw familie problemen met de taliban. Op een dag kwamen de taliban naar uw ouderlijk huis. Uw broer X was op dat moment op verlof in Logar. Hij was op bezoek bij een neef. Toen de taliban uw broer X niet thuis aantroffen, namen ze uw andere broer X mee. De dag erna werd X dood teruggevonden. Uw broer X is meteen na de verdwijning van X uit uw geboortedorp gevlucht. Diezelfde maand nog verliet hij Afghanistan. Hij kwam in België aan op 30 augustus 2013. Drie dagen later vroeg hij internationale bescherming aan. Zelf bleef u na de dood van X in uw geboortedorp wonen, samen met de rest van uw familie. Ongeveer twee maanden later hoorde uw vader via de imam van uw dorp dat de taliban wilden dat u zich bij hen aansloot om deel te nemen aan de jihad. Immers, als één broer voor de Amerikanen werkte, moest dat gecompenseerd worden met één broer die zich bij de taliban aansloot. Toen uw vader dat vernam, concludeerde hij dat heel uw familie gevaar liep. Samen met uw ouders bent u naar Teheran in Iran vertrokken. U en uw familie verbleven er illegaal. Omwille van de moeilijke levensomstandigheden en uit vrees aangehouden te worden door de Iraanse overheid, verliet u Iran na een verblijf van ongeveer acht maanden. Na een reis van ongeveer een maand, kwam u op 27 juli 2015 in België aan. Diezelfde dag nog vroeg u internationale bescherming aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban. U verklaarde dat iedereen van uw familie in Logar woont.

Ter ondersteuning van dit verzoek om internationale bescherming legde u een taskara neer.

Op 15 juni 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Gezien uw afkomst uit het district Pul-e Alam van de provincie Logar, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e Alam de status van subsidiaire bescherming toegekend. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van uw familieleden, kwam een nieuw element aan het licht, namelijk dat u mogelijk wel over een familiaal netwerk in Kabul beschikte op het moment dat u Afghanistan verliet en er nog steeds over beschikt. Uw halfneven X (o.v.X) en X (o.v.X) gaven immers toe dat zij in Kabul opgroeiden. In de beslissing van uw neef X (o.v.X), die tevens de schoonbroer van uw broer X is, werd vastgesteld dat er ernstige vraagtekens geplaatst dienden te worden bij zijn voorgehouden verblijf in Pul-e Alam tot aan zijn vertrek en bij zijn beweerde profiel en werd er bovendien vastgesteld dat er zeer sterke indicaties op facebook zijn die erop wijzen dat zowel X zelf als zijn broer X in Kabul verbleven. Omwille van voorgaande vaststellingen werd er door het CGVS een onderzoek naar uw status ingesteld.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op deze nieuwe elementen te reageren, werd er een persoonlijk onderhoud met u georganiseerd dat plaatsvond op 19 oktober 2018. Hierbij verklaarde u dat u eerder niets vertelde over sommige familieleden omdat u geen contact met hen had en omdat ze als het ware vreemden voor u waren. Bovendien vermeldde u hen niet omdat er niet gevraagd werd naar familieleden met wie u slechts één grootouder deelt. U licht toe dat uw grootvader drie vrouwen had, maar dat u geen contact had met de nakomelingen van de andere vrouwen van uw grootvader. Deze delen van de familie hadden geen problemen met elkaar, maar onderhielden evenmin nauwe banden.

Als beschermingsnood bij terugkeer naar Afghanistan verwijst u naar uw asielmotieven die u uiteen zette bij uw verzoek om internationale bescherming. U haalt wat dit betreft geen nieuwe elementen aan. Bovendien haalt u ook aan dat u en uw broer X gezien zouden worden als ongelovigen en om die reden vermoord zouden worden omwille van het verblijf van uw broer X in een kerk en omdat u en X in België wonen.

U legt geen nieuwe documenten voor. Op 23 oktober 2018 bezorgt uw advocate het CGVS een mail waarin ze de opmerkingen die tijdens het persoonlijk onderhoud van 19 oktober 2018 gemaakt werden

herneemt en de aandacht vestigt op de UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs for asylumseekers from Afghanistan die op 30 augustus 2018 geüpdatet werden met betrekking tot de mogelijkheid van Kabul als intern vluchtalternatief.

U verklaart dat de volgende personen van uw familie in België zijn: uw broer X (o.v. X); X (o.v. X), uw neef langs vaderszijde die tevens de schoonbroer van uw broer X is; X (o.v. X), de zoon van uw halfzus X; X (o.v. X), de zoon van uw halfoom X; X (o.v. X), de zoon van uw halftante X; X (o.v. X), de zoon van uw halftante X; X (o.v. X) en X (o.v. X), de zonen van uw halfoom X en tot slot uw halfoom X (o.v. X).

Het CGVS beschikt over informatie dat ook X (o.v. X), de vermeende broer van X en X en X (o.v. X), de broer van X een verzoek om internationale bescherming in België deden.

In het kader van een re-evaluatie van hun beschermingsstatus werden er ook persoonlijke onderhouden gehouden met uw broer X, uw halfneef X, uw halfneef X en uw halfoom X.

B. Motivering

Op 15 juni 2016 besliste het CGVS dat aan u geen vluchtelingenstatus toegekend diende te worden aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e Alam werd aan u de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van uw afkomst uit het district Pul-e Alam, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en gezien het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht. Wat uw familie betreft, verklaarde u bij uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat iedereen van uw familie van vaderszijde en iedereen van uw familie van moederszijde in Logar woont (CGVS 1 X, p. 7). Gevraagd of u zich niet elders in Afghanistan kon vestigen om uw problemen te ontlopen, zei u dat dat niet ging omdat het moeilijk is om je in een onbekende streek te vestigen waar je niemand hebt en niemand kent (CGVS 1 X, p. 16,17).

Er dient te worden opgemerkt dat uw status heden op basis van de vaststellingen uit uw dossier en de dossiers van uw familieleden dient te worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. Naast de identiteit, nationaliteit en herkomst maken ook de werkelijke achtergrond en het werkelijk (familiaal) netwerk waarop men kan steunen kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een beschermingsnood volgens de definitie van de subsidiaire bescherming op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald de verklaringen van uw familieleden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en de vaststellingen in de dossiers van uw familieleden waaruit blijkt dat u wel degelijk familieleden heeft die in Kabul woonden op het moment van uw vertrek uit Afghanistan en familieleden die er nog steeds wonen.

In september 2015 dienden uw halfneef X, uw halfneef X en uw neef X, die tevens de schoonbroer van uw broer X is, een verzoek om internationale bescherming in. Doorheen de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming gaven ze toe dat ze familie van elkaar waren, meer bepaald dat X de halfneef is van de broers X en X, en dat ze samen vanuit Afghanistan naar België reisden (CGVS X dd. 24 november 2016 (CGVS X 2), p. 7; CGVS X dd. 24 november 2016 (CGVS 2 X), p.2).

X en X, de zonen van uw halfoom X, stelden tijdens hun verzoek om internationale bescherming eerst dat ze steeds in Khwaja Akbar woonden om na confrontatie met de bevinding van het CGVS dat hun verklaringen over dit verblijf in Logar niet geloofwaardig waren toe te geven dat ze in Kabul woonden. Zo zei X dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woonde (CGVS X 2, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde. Ook X geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer X en zijn moeder nog steeds in Karte Naw wonen (CGVS 2 X, p. 2, 6). De verklaringen en de neergelegde stukken van X en X over hun verblijf in de stad Kabul werden door het CGVS geverifieerd en als geloofwaardig beoordeeld. Hieruit kan afgeleid worden dat u ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming familieleden had die in Kabul woonden.

Uw neef X die tevens de schoonbroer van uw broer X is kreeg een weigeringsbeslissing van het CGVS die integraal werd overgenomen en bevestigd door de RvV. In deze beslissing werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan het door hem beweerde asielrelaas. Eveneens werd zijn beweerde recente verblijf in het dorp Khwaja Akbar gelegen in het district Pul-e Alam in Logar betwist en werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden leeftijd, zijn profiel van ongeschoolde landbouwjongen en zijn familiaal netwerk. In het bijzonder werd er over zijn familiaal netwerk vastgesteld dat hij over meerdere van zijn familieleden tracht te verhullen waar ze verblijven

terwijl er ernstige aanwijzingen zijn dat ze in de Afghaanse hoofdstad verblijven. Wat de hierboven vermelde X en X betreft trachtte uw neef X eerst hun bestaan en vervolgens hun woonplaats achter te houden om slechts na confrontatie toe te geven dat ze in Kabul woonden. Het CGVS en de RvV stelden dan ook vast dat X geen zicht wenste te bieden op zijn netwerk in Kabul en meer specifiek zijn familiaal netwerk.

Voorgaande vaststellingen ondergraven uw eerdere beweringen dat iedereen van uw familie van vaderszijde in Logar woont en dat u zich niet in een andere streek in Afghanistan zou kunnen vestigen omdat u daar niemand hebt en niemand kent (CGVS 1 X, p. 7, 16, 17). Deze informatie geeft dan ook aanleiding tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw beschermingsstatus aan te brengen, werd met u een persoonlijk onderhoud gehouden op 19 oktober 2018, waarbij ook uw familienetwerk verder onderzocht werd.

Aan u de kans geboden om uw familiale situatie toe te lichten, dient vastgesteld te worden dat u doorheen uw asielprocedure bedrieglijke verklaringen aflegde over uw familienetwerk. In tegenstelling tot uw eerdere verklaringen dat heel uw familie in Logar woont (CGVS 1 X, p. 7), geeft u nu immers wel toe dat u familieleden in Kabul heeft.

Bij het persoonlijk onderhoud op 19 oktober 2018 geeft u toe dat u verschillende familieleden niet vermeld had en stelt u uw familie als volgt voor: Uw grootvader X had drie vrouwen: X, X en X (CGVS 2 X, p. 14).

De kinderen van uw grootvader en X zijn: uw oom X, uw vader X en uw oom X (CGVS 2 X, p. 14). Uw oom X is overleden (CGVS 2 X, p. 16). Uw vader X had twee vrouwen (CGVS 2 X, p. 10). De kinderen van uw vader en uw moeder zijn: u, X, X, X en X (CGVS 2 X, p. 10). De kinderen van uw vader en X zijn: X, X, X, X en X (CGVS 2 X, p. 10). De kinderen van X zijn X, X, X, X, X, X en X (CGVS 2 X, p. 15). De kinderen van uw grootvader en X zijn: uw halfoom X, uw halfoom X, uw halfoom X, uw halftante X en uw halftante X (CGVS 2 X, p. 14). De kinderen van X zijn X, X, X, X, X, X en X (CGVS 2 X, p. 15). De kinderen van X kent u niet (CGVS 2 X, p. 18). Een van de dochters van Deljan woont in Engeland (CGVS 2 X, p. 19).

De kinderen van uw grootvader en X zijn: uw halfoom X, uw halfoom X, uw halftante X en uw halftante X (CGVS 2 X, p. 14). De kinderen van X zijn X, X en X (CGVS 2 X, p. 21). X is de zoon van X (CGVS 2 X, p. 20). X en X zijn de zonen van X (CGVS 2 X, p. 20).

Waar u in uw eerste onderhoud aangaf dat al uw familieleden langs vaderskant in Logar woonden geeft u nu toe dat u hoorde dat de kinderen van uw halfoom X in Kabul woonden (CGVS 2 X, p. 18). Dit is in lijn met de verklaringen uw familieleden. Zoals eerder toegelicht gaven de zonen van X, X en X toe dat ze in Kabul opgroeiden. X gaf toe dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woont (CGVS X 2, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde. Ook X geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer X nog steeds in Karte Naw woont (CGVS 2 X, p. 2). X verklaarde dat hij in 2012 enige tijd in Kabul verbleef in het huis van zijn halfneven X en X (CGVS X dd. 25 april 2019 (CGVS 4 X), p. 9, 10, 17, 18, 20; huwelijksakte X). Ook andere familieleden bevestigen dat de kinderen van X in Kabul woonden. Zo verklaart uw halfoom X dat de kinderen van X al tien of twintig jaar geleden naar Kabul verhuisden en ook X en X stelden dat ze in Kabul woonden en wonen (CGVS X dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 X), p. 21; CGVS 4 X, p. 24, CGVS X dd. 31 maart 2019 (CGVS 2 X), p. 10). Over X blijkt uit de verklaringen van zijn eigen broer X dat X op het moment dat met X een persoonlijk onderhoud werd afgenomen in november 2016, hij nog steeds in hetzelfde huis woonde als waar X zelf woonde, met name in Karte Naw in Kabul (CGVS 2 X, p. 2). Ook verklaarde X dat X voor Azizi bank werkt (CGVS 2 X, p. 2). Deze vaststellingen omtrent de kinderen van uw halfoom X tonen aan dat een deel van uw familie zich wel degelijk in Kabul bevond ten tijd van uw vertrek uit Afghanistan en uw eerste persoonlijk onderhoud op 1 juni 2016.

Aangaande X en zijn gezin dient vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen die u over hen aflegt. X is nochtans een dicht familielid van u, namelijk uw oom en ook de schoonvader van uw broer X. U geeft aan dat X en al zijn kinderen in Khwaja Akbar woonden op het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 2 X, p. 16). Dit strookt niet met de verklaringen van uw familieleden. Zo zeggen X en X dat X in Kabul woont (CGVS 4 X, p. 24; CGVS 2 X, p. 19). X geeft aan dat X al tien à vijftien jaar in Kabul woont (CGVS 2 X, p. 19). Dit betekent dat uw oom X ook al in Kabul woonde ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming. Ook van de kinderen van X geven X en X aan dat ze allen naar Kabul gingen met hun vader (CGVS 2 X, p. 20) en dat ze naar aanleiding van het werk van een de kinderen van X voor de Amerikanen Logar verlieten (CGVS X dd. 19 februari 2019 (CGVS 3 X), p. 18, 19). Hierbij dient opnieuw verwezen te worden naar uw neef X die tevens de schoonbroer van uw broer X is en de zoon van X, wiens verblijf in Logar door het CGVS en de RvV niet aanvaard werd en wiens netwerk in en banden met Kabul vastgesteld werden. In tegenstelling tot deze informatie geeft u aan dat alle kinderen van X, waaronder dus X, in Khwaja Akbar woonden toen u uit

Afghanistan vertrok (CGVS 2 X, p. 16). De aangekaarte tegenstrijdigheden wijzen er andermaal op dat u een netwerk in uw hoofde in Kabul wenst te verhullen.

Ook uw verklaringen over uw neef X die de schoonbroer van uw broer X is leiden tot de vaststelling dat u weigerachtig bent over het prijsgeven van informatie die kan leiden naar de conclusie dat u een familiaal netwerk heeft in Kabul. Ook over hem zegt u dat hij in Khwaja Akbar woonde op het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 2 X, p. 16, 17). Gevraagd waar hij nu is, zegt u dat u het niet weet (CGVS 2 X, p. 17). In het licht van uw verklaringen dat u contact heeft met zijn broer X en met zijn zus X (CGVS 2 X, p.16), is het volstrekt ongeloofwaardig dat u niet zou weten waar X zich momenteel bevindt. Uw bewering dat X in Logar was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan strookt overigens niet met vaststellingen op facebook over X die door het CGVS gedaan werden in het kader van de beslissing genomen in het eerste verzoek van X. In de beslissing van het CGVS werd X geconfronteerd met de facebookpagina van X, wiens User ID op facebook 'X.X.35' is, en met wie X zestien vrienden gemeenschappelijk heeft. Hoewel X slechts stelde dat de persoon op de omslagfoto "misschien" zijn broer was laat de vaststelling dat de omslagfoto de dag van het persoonlijk onderhoud verwijderd werd geen twijfel bestaan over de familieband (zie administratief dossier). Op de bewuste omslagfoto poseert X aan een brede boulevard met hoge gebouwen en voorbijrijdende wagens. De kans dat deze foto in zijn geboortedorp is genomen, is bijgevolg bijzonder klein. Het feit dat X op facebook over een groot netwerk beschikt in Kabul, dient eveneens aangestipt te worden (zie administratief dossier). Geconfronteerd met de aanwijzingen dat het gezin van X en X in Kabul woonde, stelt u dat u hen wel kent en dat het onmogelijk is dat ze in de hoofdstad wonen om er vervolgens aan toe te voegen dat u niets kan zeggen over X omdat u geen informatie over hem heeft (CGVS 2 X, p. 26). Uw repliek over het gezin van X is niet geloofwaardig in het licht van de tegenstrijdige verklaringen van uw familieleden en uw ontwijkend antwoord over de huidige verblijfplaats van X doet vermoeden dat u niet wenst dat het bestaan van een familiaal netwerk in Kabul aan het licht komt.

Van uw halfoom X geeft u aan dat hij in Kabul verblijft (CGVS 2 X, p. 18). Uit de documenten in de dossiers van uw familieleden en hun verklaringen blijkt bovendien dat X reeds in de Afghaanse hoofdstad verbleef ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan en uw verklaringen over de afwezigheid van een familiaal netwerk buiten Kabul. Zo komt X voor op de huwelijksakte van X van 6 november 2017. Meer bepaald staat er over X genoteerd dat hij de zoon is van X en dat hij in het 4e district van Kabul woont. Dat X in Kabul woont, wordt ook bevestigd door X die stelt dat X in Kabul was (CGVS 4 X, p. 24) en door uw halfoom X, die stelt dat X lang geleden naar Kabul ging en er al jaren woont, zelfs langer dan de leeftijd van zijn oudste zoon, die ongeveer 11 jaar is (CGVS 2 X, p. 22). Ook X geeft aan dat X met zijn familie verhuisde naar een andere plaats (CGVS 2 X, p. 21). Volgens de verklaringen van X en X zijn ook de zonen van X in Kabul, met name X en X (CGVS 4 X, p. 24; CGVS 2 X, p. 22). Hoewel u aangeeft dat u geen contact heeft met X en zijn kinderen niet kent (CGVS X, p. 18), zal later in deze beslissing geargumenteed worden dat daar geen geloof aan kan worden gehecht. Volgens de verklaringen van X studeert zijn zoon X en was zijn zoon X aan het werk voor de gsmoperator Afghan Wireless Network voor het vertrek van X uit Afghanistan in 2015 (CGVS 4 X, p. 24, 25). Op de facebookpagina van X, wiens user ID op facebook 'X.X' is en waarvan X bevestigde dat het om X, de zoon van X gaat (CGVS 2 X, p. 25) duidt deze persoon in oktober 2018 aan dat hij in Kabul woont en van Kabul is. Intussen werd dit aangepast en staat er dat hij in Tashkent in Uzbekistan woont. Deze aanpassing gebeurde nadat aan u en enkele andere familieleden vragen gesteld werden omtrent de verblijfplaats van X en nadat jullie geconfronteerd werden met de vaststelling dat deze persoon op facebook aangaf dat hij in Kabul woonde, hetgeen vraagtekens doet rijzen bij de geloofwaardigheid van deze plotse verandering van verblijfplaats. In lijn met de verklaringen dat X werkte voor Afghan Wireless Network, springt in het oog dat meerdere personen die X liken aangeven dat ze bij Afghan Wireless Network werken (zie administratief dossier), hetgeen deze stelling bevestigt. Ook zegt 'X' die aangeeft dat hij ingenieur is bij Afghan Wireless als commentaar bij een foto X van 28 september 2018 'my talented supervisor is looking handsome', hetgeen er evenzeer op wijst dat X wel degelijk recent bij Afghan Wireless Network werkte. Verder werd ook vastgesteld dat er bij de personen die likes en commentaren geven veel personen zijn die aangeven in Kabul te wonen en/of werken en die hooggeschoold zijn (zie administratief dossier). Uit het geheel van bovenstaande bevindingen moet niet alleen begrepen worden dat – zoals u aangeeft - uw halfoom X in Kabul woont maar dat hij reeds samen met zijn kinderen in Kabul woonde toen u Afghanistan verliet.

Hoewel u aangeeft dat u met geen van bovenstaande personen contact heeft, dient er vastgesteld te worden dat u dit niet aannemelijk wist te maken.

U meent dat u geen contact heeft met X en zegt ook geen contact te hebben met zijn kinderen, behalve van met X en X, die beiden in België verblijven (CGVS 2 X, p. 16). Als reden dat u geen contact met X heeft stelt u dat er geen reden voor is, dat u zo opgegroeid bent en dat u weinig tijd heeft (CGVS X, p. 16). Dit is niet geloofwaardig. Op geen enkele wijze kan aanvaard worden dat u geen banden zou

onderhouden met familieleden waarmee uw broer X een huwelijksovereenkomst sloot. Eens te meer gezien familierelaties zo belangrijk zijn in Afghanistan.

Ook aangaande uw verklaringen dat u geen contact had met de kinderen van uw halfoom X en met uw halfoom X en zijn kinderen kan geen geloof worden gehecht (CGVS 2 X, p. 17, 18). Er dient immers vooreerst opgemerkt te worden dat er aan uw verklaringen dat er geen relaties waren tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader X geen geloof kan worden gehecht. Zo werd vastgesteld dat uw verklaringen over om welke reden er geen contact was tussen uw familieleden wel zeer vaag blijven. Gepeild naar de reden waarom er geen contact was, geeft u aan dat u dat zo doorkreeg van uw ouders en dat u zo opgegroeid bent (CGVS 2 X, p. 14). Gepeild op welke manier u dit dan doorkreeg licht u toe dat u naar uw vader en moeder keek en zo opgroeide (CGVS 2 X, p. 14). Hoewel u meent dat de drie vrouwen van uw grootvader allen apart woonden, is het niet geloofwaardig dat u zegt niet te weten om welke reden ze apart woonden (CGVS 2 X, p. 14, 15). Gevraagd of uw vader er dan nooit iets over vertelde, zegt u dat dat niet zo is (CGVS 2 X, p. 15). Meer zelfs, u zegt dat uw vader nooit iets zou zeggen over de andere delen van de familie (CGVS 2 X, p. 15). Indien uw familierelaties werkelijk zo vertroebeld waren is het weinig geloofwaardig dat uw vader deze niet zou toelichten.

Gevraagd of er ooit ruzie of jaloezie was tussen de vrouwen van X onderling zegt u dat dat zeker wel het geval was (CGVS 2 X, p. 15). Aangemoedigd om te vertellen waaruit dit bleek, blijven uw verklaringen wederom op de vlakte en zegt u dat het uw eigen bedenking is maar dat u het niet zag (CGVS 2 X, p. 15). Dit is geenszins concreet.

Er dient dus vastgesteld te worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er geen contacten waren tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader X.

Bovendien werden er verschillende vaststellingen gedaan die erop wijzen dat er wel degelijk contact is tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader X.

Ten eerste is het opvallend dat u en uw familieleden allemaal voor België kiezen om een verzoek om internationale bescherming te doen. Zo werd vastgesteld dat uw broer X een verzoek om internationale bescherming indiende in België nadat ook X en X dat deden. Hoewel X meent dat hij onderweg pas besliste naar waar hij zou vluchten en zegt dat hij niet wist dat X en X ook in België waren toen hij voor België koos (CGVS X dd. 25 april 2019 (CGVS 4 X), p. 11), kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij deze verklaringen dat hij op puur toevallige basis net een verzoek om internationale bescherming zou indienen in het land waar ook zijn halfneven zich bevinden. Meer plausibel is dat X op basis van hun aanwezigheid in België ook voor België opteerde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ook de vaststelling dat X, X en X samen reisden wijst erop dat er meer contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie dan u wenst prijs te geven. Uit de verklaringen van X blijkt dat X en X (nakomelingen X) en X (nakomeling X) samen naar België gereisd zijn (CGVS X dd. 8 februari 2018 (CGVS 3 X), p. 9). Dat deze drie personen samen de reis naar Europa ondernamen, wijst erop dat er wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie.

Ook werd vastgesteld dat u uw contacten met andere familieleden in België minimaliseert. U meent dat u in België slechts contact heeft met uw broer X, met uw halfneef X en met uw neef X (CGVS 2 X, p. 22). Nochtans werd vastgesteld dat u er wel degelijk nog met andere leden van uw familie contact op nahoudt. Zo dient aangestipt te worden dat X (nakomeling X) op het adres woont waar u voordien woonde. Uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt immers dat u op een bepaald adres woonde tot november 2017. Vanaf januari 2018 woont X op exact hetzelfde adres. Aan X gevraagd hoe hij op dit adres terecht gekomen was, zegt hij dat dat u er voordien woonde, maar dat u een ander huis gevonden had (CGVS 4 X, p. 24). De vaststelling dat X uw adres overneemt, wijst er andermaal op dat er wel degelijk contact is tussen de verschillende delen. Bovendien werd ook vastgesteld dat u en X op hetzelfde adres woonden van 18 juli 2016 tot 8 december 2016. Bovendien dient ook al verwezen te worden naar de vaststellingen omtrent uw facebookaccount die later in deze beslissing besproken zullen worden en waarbij duidelijk is dat u via facebook ook in contact staat met X, en X. Verder dient ook al aangestipt te worden dat er op facebook een foto is waarop u staat in het gezelschap van X en die dateert van na uw aankomst in België en die verder in deze beslissing besproken zal worden. Dat u niet het achterste van uw tong laat zien inzake uw contacten met familieleden in België vermoeden dat u de relaties met andere delen van de familie wenst te verdonkeremanen.

Ook uit de huwelijksakte van X blijkt dat er wel degelijk contact was tussen de verschillende delen van de familie. De getuigen bij het huwelijk van X (nakomeling X waren immers X (nakomeling X) en X, de zoon van X (nakomeling X), zo blijkt uit het document. In zijn verklaringen zegt X dat het om X (nakomeling X), de zoon van X gaat (CGVS 4 X, p. 4), ook al strookt dit niet met de informatie op het document zelf. Wat er ook van zij, dat leden van andere grootmoeders als getuigen hun vingerafdruk

plaatsten op de huwelijksakte van X wijst er op dat er wel degelijk familiale banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende grootmoeders.

Ook de verklaringen van X (nakomeling X), die aangeeft dat hij enige tijd in Kabul verbleef in het huis van zijn halfneven X en X (nakomelingen X) (CGVS 4 X, p. 9, 17), wijzen erop dat er wel degelijk banden bestonden tussen de verschillende delen van de familie.

De vaststelling dat u en uw familieleden in behoorlijke mate op de hoogte zijn van elkaars reilen en zeilen, zoals blijkt uit voorgaande argumentatie, doet ook afbreuk aan uw verklaringen dat er geen contact was tussen de verschillende delen van de familie.

Verder kan er ook gewezen worden op indicaties op facebook waaruit blijkt dat de familiale banden bezegeld worden met facebookvriendschappen, likes en commentaren. Uit uw facebookaccount en de facebookaccounts van uw familieleden kan immers afgeleid worden dat er wel degelijk contacten bestaan tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader.

Bij uw facebookaccount, met name het account van 'X', een profiel dat als user ID 'X.X' heeft en waarvan bevestigd werd dat dit profiel uw profiel is (nakomeling X) is (CGVS X dd. 17 oktober 2018 (CGVS 3 X), p. 20; CGVS 2 X, p. 25; CGVS 2 X, p. 23), werd vastgesteld dat u commentaren geeft bij 'X', wiens user ID 'X.X' is en van wie bevestigd werd dat het om X (nakomeling X) gaat (CGVS 2 X, p. 25; CGVS 2 X, p. 25). Dit facebookprofiel van X aan u voorgelegd zegt u dat het X is maar dat u geen contact met hem heeft (CGVS 2 X, p. 25). Er op gewezen dat u nochtans commentaren bij hem geeft, zegt u dat het facebook is en dat sommigen u willen toevoegen en dat u die personen accepteert om hen een plezier te doen (CGVS 2 X, p. 25). Dat u eerst ontkent dat u contact heeft met deze persoon, om het contact na confrontatie te minimaliseren doet de wenkbrauwen fronsen. U geeft ook commentaar bij 'X', van wie de user ID 'X.X.98' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om X (Nakomeling X) (CGVS 3 X, p. 21; CGVS 2 X, p. 25; CGVS 2 X, p. 26; CGVS 3 X, p. 24). U liket ook X (nakomeling X). Ook wisselt u comments uit met 'X X', wiens user ID 'X.X.71' is. Dat dit de facebookpagina van X (nakomeling X) is, werd bevestigd door meerdere familieleden en ook door X zelf (CGVS 2 X, p. 24; CGVS 3 X, p. 23; CGVS 2 X, p. 25; CGVS 3 X, p. 20; CGVS 2 X, p. 21).

Ook bij de vriendenlijst van 'X' (X, nakomeling X) werd vastgesteld dat er nakomelingen van X en X in zijn vriendenlijst voorkomen. Zo is een van de personen die voorkomt in deze vriendenlijst 'X', die als user ID 'X.X' heeft en van wie op basis van de foto bevestigd werd dat het om uw vader (nakomeling X) gaat door verschillende personen (CGVS 3 X, p. 17; CGVS 2 X, p. 23; CGVS 2 X, p. 24; CGVS 3 X, p. 22). Ook 'X' staat in de vriendenlijst van X. Van het profiel van X werd bevestigd dat dit om uw halfbroer X (nakomeling X) gaat (CGVS 3 X, p. 19; CGVS 2 X, p. 24; CGVS 2 X, p. 25; CGVS 2 X, p. 23). Ook 'X' (X, nakomeling X) staat in de vriendenlijst van X. Ook 'X' (uw halfoom X, nakomeling X) staat bij de vrienden van X. Ook 'X', wiens user ID op facebook 'X.X' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om uw halfneef X (nakomeling X) (CGVS 3 X, p. 19; CGVS 2 X, p. 26; CGVS 2 X, p. 26; CGVS 3 X, p. 24) staat in deze vriendenlijst. Ook 'X', van wie eerder gesteld werd dat het gaat om dat zoon van X (nakomeling X) staat in de vriendenlijst van X. Ook 'X' staat in de vriendenlijst van X. Bovendien werd vastgesteld dat X comments krijgt van u via uw facebookprofiel 'X'. Ook van 'X' (nakomeling X) krijgt X comments. Ook is er een persoon met de naam 'X' die comments geeft aan X.

Ook in de vriendenlijsten van het facebookaccount 'X' dat als user ID 'X.X' heeft en waarvan bevestigd werd dat de persoon op de profielfoto uw vader is (CGVS 3 X, p. 17; CGVS 2 X, p. 23; CGVS X, p. 24; CGVS 3 X, p. 22) en het facebookaccount 'X' waarvan eerder aangehaald werd dat het een facebookaccount van uw vader betreft, duiken er vriendschappen met nakomelingen van een andere grootmoeder op. Zo staat 'X' (nakomeling X) in de vriendenlijst van 'X' en staat 'X' (nakomeling X) in de vriendenlijst van 'X'.

Van het account van 'X' (nakomeling X) werd dan weer vastgesteld dat hij comments geeft bij 'X' (nakomeling X), X (nakomeling X) en bij X (nakomeling X). Zelf ontvangt 'X' ook likes van 'X' (nakomeling X) en van 'X' die als user ID 'X.X.5' heeft en van wie bevestigd wordt dat het om X (nakomeling X) gaat (CGVS 3 X, p. 20; CGVS 2 X, p. 24). Ook van 'X' (nakomeling X) en 'X' (nakomeling X) krijgt 'X' likes.

Ook bij het facebookaccount van 'X' (nakomeling X) werd vastgesteld dat hij veel personen in zijn vriendenlijst had die nakomeling zijn van een andere grootmoeder. Zo werd vastgesteld dat 'X' (X, nakomeling X) en 'X' (X, nakomeling X) in zijn vriendenlijst staan. Ook 'X' (X, nakomeling X), 'X' (nakomeling X) en 'X' (nakomeling X) staan in zijn vriendenlijst.

Ook verschillende foto's die op de facebookwall van X werden teruggevonden, tonen aan dat er wel degelijk contact waren/zijn tussen de verschillende delen van de familie. Dat er vastgesteld diende te worden dat u die contacten minimaliseert, doet vermoeden dat u wenst te verbergen dat jullie wel degelijk relaties hebben. Zo poseren X en X (nakomelingen van X) samen met X op een foto van mei 2015 (nakomeling van X) (CGVS 4 X, p. 22 over bijlage A). Op een van de foto's op het profiel van X staan u, uw halfbroer X (nakomelingen van X) samen met X (nakomeling X) (CGVS 4 X, p. 22 over bijlage B). X postte deze foto op zijn profiel op 31 januari 2016, na zijn aankomst in België. Deze

foto waarop deze drie personen in Westerse kleding te zien zijn, doet vermoeden dat er dus in België wel degelijk contact was tussen verschillende delen van de familie. Op een ander plaatje poseren X (nakomeling X) en X (nakomeling X) samen (CGVS 4 X, p. 22 over bijlage F). Deze foto werd volgens X in Afghanistan getrokken. Verder is er ook een foto van X (nakomeling X), die poseert voor het huis van X (nakomeling X) (CGVS X, p.22, 23). Tot slot is er ook een foto van X (nakomeling X) en X (nakomeling X) (CGVS X, p. 23). Deze foto's tonen wederom aan dat er wel degelijk banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader X. De bevestiging omtrent de identiteiten van de genoemde personen op deze foto's kan gevonden worden in de vergelijking met de foto's van de eerder genoemde facebookaccount van voornoemde personen. Van X levert een vergelijking met de foto van X op de huwelijksakte van X de vaststelling op dat het wel degelijk om dezelfde persoon gaat.

Deze vaststellingen op facebook ondergraven de geloofwaardigheid van het door u beweerde ontbrekende contact tussen de nakomelingen van de verschillende oma's ten zeerste.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat er geen contact zou zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van X.

Wat uw familiaal netwerk in Kabul betreft, dient dus vastgesteld te worden dat u hierover wel degelijk frauduleuze verklaringen afgelegd heeft door te zeggen dat u enkel familie had in Logar (CGVS 1 X, p. 7), terwijl uit voorgaande argumentatie duidelijk blijkt dat zowel leden van het gezin van uw halfoom X en leden van het gezin van uw halfoom X zich in Kabul bevonden op het moment dat u de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg. Ook van uw oom X en zijn zonen kan aangenomen worden dat zij ook in Kabul woonden. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u er geen contacten op zou nahouden met deze familieleden. Daarnaast moet er benadrukt worden dat naast de onveiligheid van andere regio's en uw bewering dat ze u onbekend zijn u de afwezigheid van een netwerk buiten de provincie Logar zelf naar voor schoof als de voornaamste reden voor uw onmogelijkheid om u elders in Afghanistan te vestigen (CGVS 1 X, p. 16,17). Bijgevolg blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut. **Er dient dan ook te worden besloten dat u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er ab initio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet in uw hoofde bestond.** De eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

Geconfronteerd met de aanwijzingen van fraude waarover het CGVS beschikt en aan u de kans geboden om alle redenen aan te halen waarom u uw statuut dient te behouden zegt u dat van Logar afkomstig bent, dat uw vader ziek is, dat u nooit vertrokken zou zijn als uw leven niet in gevaar was (CGVS 2 X, p. 26). U haalt aan dat als u de keuze gehad zou hebben om ergens anders te wonen, dat u dan nooit naar België gekomen zou zijn (CGVS 2 X, p. 26). U meent dat u financieel niet in staat was om u elders te vestigen (CGVS 2 X, p. 26). U herhaalt dat u geen contacten heeft met familieleden die in Kabul wonen en zegt dat Kabul erg duur is (CGVS 2 X, p. 26). U benadrukt dat u werkt en in België uw leven wilt opbouwen (CGVS 2 X, p. 26). U haalt aan dat u geen misdaden gepleegd heeft (CGVS 2 X, p. 26). Er dient vastgesteld te worden dat in het licht van bovenstaande bevindingen geen van de zaken die u aanhaalt afbreuk doet aan de vaststelling dat u op basis van fraude uw beschermingsstatus bekam.

Tenslotte dient ook aangestipt te worden dat u geen geloofwaardige asielmotieven, die op een actuele beschermingsnood zouden kunnen wijzen, heeft aangehaald. Als vrees bij terugkeer naar Afghanistan verwijst u naar uw asielmotieven die u uiteen zette bij de eerste behandeling van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS 2 X, p. 28). U haalt wat dit betreft geen nieuwe elementen aan (CGVS 2 X, p. 28). In de beslissing van het CGVS van 15 juni 2016 stelde het CGVS reeds vast dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Verder haalt u ook aan dat de mensen in uw regio u en uw broer X als ongelovigen zouden zien en dat jullie om die reden vermoord zouden worden (CGVS 2 X, p. 28). U zegt dat ze u en uw broer als katholieken zouden zien omdat ze foto's van uw broer in een kerk zagen en omdat jullie in België wonen (CGVS 2 X, p. 28). Verder haalt u geen elementen aan waarom u als ongelovige beschouwd zou worden (CGVS 2 X, p. 28).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u dit asielmotief wel erg laattijdig aanbrengt. Hoewel uw broer X dit asielmotief zelf reeds opwierp bij zijn derde verzoek om internationale bescherming op 26 juni 2014, repte u bij uw eerste persoonlijk onderhoud op 1 juni 2016 met geen woord over mogelijke problemen die u zou hebben doordat X enige tijd in een kerk verbleef. Evenmin tekende u beroep aan tegen uw beslissing. Dat u pas nu uw subsidiair beschermingsstatuut heroverwogen wordt met dit asielmotief af komt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Aangaande het verblijf van uw broer X in een kerk, dient bovendien opgemerkt te worden dat er bij de beslissing van 11 september 2014 inzake het derde verzoek om internationale bescherming van X werd vastgesteld dat het verblijf van X in een kerk geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde uitmaakte. Er werd als volgt geargumenteed: "[Aan dit alles voegt u een nieuw element toe bij uw derde asielaanvraag, namelijk het feit dat u nu eveneens voor uw leven vreest vanwege de bewoners van uw geboorteregio in Afghanistan omwille van uw verblijf hier in de kerk in België. U stelt daarbij ook dat de mullah van de moskee in uw dorp uw schoonvader zou benaderd hebben en dat hij hem zou gezegd hebben op de hoogte te zijn van uw verblijf in de kerk hier. De mullah zou uw schoonvader verboden hebben vanaf dat moment zijn dochter nog met u contact te laten opnemen. U vreest door deze mullah en de bewoners van uw geboorteregio aanzien te worden alsof u uw religie heeft verlaten en christen bent geworden (CGVS, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat dit voor u werkelijk het geval zou zijn. U bevestigt letterlijk dat u niet bekeerd bent, 'godzijdank bent u nog een moslim', en u hebt geen enkele intentie om uw religie te veranderen want u bent 'trots een moslim te zijn' (CGVS, p. 4). Hieromtrent kan dan ook kort worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die ook werd toegevoegd aan uw administratief dossier, echter nergens blijkt dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer het risico op vervolging inhoudt. Uw loutere bewering dat u vreest vervolgd te worden door de bewoners van uw geboorteregio omdat zij uw verblijf in de kerk niet aanvaardbaar vinden, kan niet worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Islamitische wet in Afghanistan verbiedt apostasie, waar in uw geval echter geen sprake van is. Er is geen geval bekend waarin de Islamitische autoriteiten in Afghanistan, maar ook daarbuiten, het ontvangen van materiële hulp van een (katholieke) kerk verbieden. Uw verklaringen vinden dan ook geen enkele objectieve grond in de situatie in uw land van herkomst, waardoor ze niet kunnen aantonen dat u bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben. Voor zover er, zoals u verklaart, in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u bekeerd bent tot het Christendom, kan dit gegeven evenmin uitkomst bieden op internationale bescherming. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent, volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.["]

In het licht van het voorgaande kan dus geconcludeerd worden dat u ook niet heeft aangetoond dat u omwille van het kortstondige verblijf van X in een kerk als ongelovige beschouwd zou worden. Door verder louter te verwijzen naar jullie verblijf in Europa als reden waarom men jullie als ongelovigen zou beschouwen, heeft u geenszins in concreto aangetoond dat u geïsoleerd zou worden bij terugkeer naar Afghanistan.

Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is er voorts toe gehouden de actuele veiligheidssituatie in het land van herkomst te onderzoeken. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op

https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient

beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale

gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waarnaar u zou terugkeren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. In casu betreft het de provincie Logar - gezien uw verklaringen over uw herkomst uit Afghanistan – en de stad Kabul – gezien de hieronder gemaakte vaststellingen.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde, alleenstaande jongeman zonder kinderen bent. Uit het voorgaande blijkt bovendien dat u een familiaal netwerk in Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfoom X, van uw halfoom X en van uw oom X. Zoals eerder geargumenteed bent u er niet in geslaagd om aan te tonen dat u geen contact zou hebben met dit netwerk (CGVS 2 X, p. 27). Er kan dan ook verwacht worden dat dit netwerk u zal helpen als u zich terug in Kabul vestigt. Bovendien werd ook bij uw broer X een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Aangezien er geoordeeld werd dat uw broer zich bij terugkeer naar Afghanistan eveneens kan vestigen in de stad Kabul heeft dit tot gevolg dat u eventueel ook kan rekenen op uw broer, die bijna tien jaar gewoond en gewerkt heeft in Kabul (CGVS 1 X, p. 6). Daarenboven heeft u acht à negen jaar scholing genoten en kan u lezen en schrijven (CGVS 1 X, p. 8; CGVS 2 X, p. 3). U spreekt Pashtu en Dari (CGVS 2 X, p. 4). Ook in België werkt u (CGVS 2 X, p. 17, 26). Hoewel u meent dat u in Afghanistan niet werkte, is dit niet geloofwaardig. Dat een gezonde jongeman die in Afghanistan woonde tot hij 22 jaar was niet gewerkt zou hebben (CGVS 2 X, p. 9), is niet aannemelijk. Dat u in een overlevingscultuur als Afghanistan tot u tweeëntwintig jaar was niet werkte maar enkel naar school ging en boodschappen deed 'omdat u toen klein was', is volstrekt ongeloofwaardig (CGVS 2 X, p. 9). De vaststelling dat u geen zicht biedt op uw werkzaamheden voor u Afghanistan verliet, doet vermoeden dat u allicht over meer werkervaring beschikt dat u prijsgeeft.

Ook over de financiële middelen waarop u kan steunen bij terugkeer naar Afghanistan zijn uw verklaringen vaag en incoherent. Bij uw eerste persoonlijk onderhoud zei u dat het huis en al de gronden van uw gezin verkocht werden bij jullie vertrek om jullie reis en vlucht naar Iran te betalen en gaf u aan dat uw vader geen bezittingen meer had in Afghanistan (CGVS 1 X, p. 7). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud zegt u dat de gronden en het huis gewoon achtergelaten werden en dat iedereen weet dat die gronden van jullie zijn (CGVS 2 X, p. 8). U stelt dat het huis niet verkocht werd, maar dat er wel een stuk grond verkocht werd (CGVS 2 X, p. 8). Aan wie de grond verkocht werd, aan welke prijs en wanneer weet u echter niet (CGVS 2 X, p. 8). Dat u geen eensluidende verklaringen weet af te leggen over het familieeigendom dat nog op u wacht in Afghanistan en u het kapitaal dat gebruikt werd om u en uw familieleden naar Iran te verhuizen doet niet enkel uw werkelijke financiële draagkracht maar eveneens uw voorgehouden verblijf in Iran in vraag stellen.

Te meer daar de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran ook op de helling wordt gezet doordat u dit verblijf niet meer in de tijd weet te situeren. U zegt niet te weten hoe lang na het vertrek van X u Afghanistan verlaten heeft (CGVS 2 X, p.8). Aangemoedigd om concreter te zijn en aan te geven of het na een maand, na een jaar of na drie jaar was herhaalt u wederom dat u het niet weet (CGVS 2 X, p.8). Dit is niet ernstig. U zou minstens moeten kunnen schatten hoelang u nog in Afghanistan woonde na het vertrek van uw broer.

Wat ook belicht dient te worden is de vaststelling dat u eerder op facebook aanduidde van Kabul afkomstig te zijn (zie overzicht vrienden van X die in Kabul leefden dat toegevoegd werd aan het administratief dossier), terwijl dat op uw huidige facebookaccount niet meer te bespeuren is.

Hoewel u meent dat u enkel in Khwaja Akbar woonde en daarna naar Iran vertrok zonder dat u nog ergens anders verbleef (CGVS 2 X, p. 8), doen voorgaande vaststellingen vermoeden dat u mogelijk enige tijd elders spendeerde waarbij de stad Kabul gezien uw familiaal netwerk aldaar een voor de hand liggende keuze zou zijn.

Gepeild of u in Kabul zou kunnen wonen, haalt u aan dat u er niemand kent en geen contact heeft met degenen die u zogezegd kent, dat u financieel niet in staat bent om in Kabul te wonen en dat Kabul erg duur is (CGVS 2 X, p. 28). Bovendien verwijst u naar de veiligheidssituatie in Kabul (CGVS 2 X, p. 28). Het door uw advocaat nagestuurde rapport kan evenmin ontkrachten dat u zich gezien uw specifieke situatie in de stad Kabul kan vestigen. Uit de voorgaande argumentatie blijkt nochtans dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u geen contact heeft met uw familieleden in Kabul en dat u niet op hun hulp zou kunnen rekenen. Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, ondanks de opgeworpen financiële moeilijkheden, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Hoewel het CGVS ten tijde van de toekenning van uw beschermingsstatuut oordeelde dat er voor burgers afkomstig uit de provincie Logar een beschermingsnood zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet bestond moet er vastgesteld worden dat de veiligheidssituatie in Logar actueel van die aard is dat er niet langer vanuit gegaan wordt dat elke burger uit de provincie Logar een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld loopt.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Zoals hierboven aangegeven wordt hieronder eveneens de veiligheidssituatie in de stad Kabul beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of**

Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; de **COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_city_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille van de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel

48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Een blote bewering vermag bovenstaande beoordeling immers niet te wijzigen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul-stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de status van subsidiaire bescherming van uw broer X, uw halfneef X en uw halfneef X eveneens werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de formele motiveringsplicht en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Intrekking subsidiaire beschermingsstatus

2.2.2.1. Op 28 juli 2015 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd naar aanleiding van de werkzaamheden van zijn broer voor de Amerikanen. Hij stelt dat hij samen met zijn gezin naar Iran vluchtte en dat hij Iran verliet omwille van de moeilijke levensomstandigheden en de vrees aangehouden te worden door de Iraanse overheid. Op 15 juni 2016 nam de commissaris-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden

vluchtmotieven, doch inzake de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet werd gemotiveerd als volgt: *“Gezien uw afkomst uit het district Pul-e Alam in de provincie Logar, uw positie en situatie in deze regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in het district Puli Alam in de provincie Logar, de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van familieleden van verzoeker kwam een nieuw element aan het licht, met name dat verzoeker in stad Kabul wel degelijk over een familiaal netwerk beschikte toen hij er vertrok en dat hij er heden nog steeds over een dergelijk netwerk beschikt. Om verzoeker de mogelijkheid te geven om op dit nieuwe element te reageren en de redenen voor het behoud van zijn status aan te halen werd verzoeker op 19 oktober 2018 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet om de op 15 juni 2016 aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken omdat verzoeker het bestaan van een familiaal netwerk in de stad Kabul voor de asielinstanties verborgen had gehouden. Meer bepaald stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing onder meer vast dat (i) verzoeker via de drie echtgenotes van zijn grootvader uitgebreide familiale banden heeft; (ii) verzoeker toegeeft dat de zonen van zijn halfoom X (X en X) in Kabul wonen; (iii) een andere zoon van halfoom X, X, volgens de verklaringen van diens eigen broer (X) tijdens diens gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 november 2016 op dat moment nog steeds in Kabul woont; (iv) verzoekers verklaringen over de schoonfamilie van zijn broer X, zijnde verzoekers oom Mahammed Nabi en diens gezin, ongeloofwaardig zijn en tegenstrijdig met de verklaringen over deze familieleden afgelegd door zijn andere in België verblijvende familieleden, hetgeen het vermoeden versterkt dat hij informatie over zijn familiaal netwerk verborgen tracht te houden; (v) verzoekers neef X volgens de verklaringen van verzoekers halfneef X op het moment van diens vertrek uit Afghanistan ook in Kabul woonde, terwijl de Raad in hoofde van X vaststelde dat geen geloof kan worden gehecht aan diens voorgehouden verblijf in de provincie Logar voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan (zie 's Raads arrest nr. 214 473 van 20 december 2018); (vi) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet waar zijn neef X verblijft, alhoewel hij in België contact heeft met diens broer X en zus X, die de echtgenote is van verzoekers eigen broer X; (vii) uit verschillende vaststellingen blijkt dat verzoekers halfoom X en diens kinderen reeds lange tijd in Kabul wonen; (viii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten waren tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van zijn grootvader; (ix) het voorgaande des te meer klemt daar uit verschillende vaststellingen blijkt dat er wel degelijk contact is tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van verzoekers grootvader; (x) uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoeker frauduleuze verklaringen aflegde over zijn familiaal netwerk in Kabul; en (xi) gezien het geheel van het voorgaande dient vastgesteld dat aan verzoeker ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er in zijn hoofde *ab initio* geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, zodat de aan hem op 15 juni 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers vluchtmotieven in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 15 juni 2016 reeds ongeloofwaardig werden bevonden, terwijl verzoeker tegen deze beslissing geen beroep aantekende zodat deze beslissing intussen definitief is geworden; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen naar aanleiding van het verblijf van zijn broer X in een Belgische kerk en/of naar aanleiding van zijn verblijf in België; en (iii) mede gelet op het voorgaande, verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van dezelfde wet. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker zowel in de provincie Logar als in de stad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel loopt.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in (een deel van) zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...]

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

2.2.2.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift beweert dat de bestreden beslissing is gebaseerd op vermoedens van de commissaris-generaal, dient vastgesteld dat uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de erin vervatte motieven steun vinden in het administratief dossier. Zo dient gewezen op onder meer de informatie die op Facebook werd teruggevonden betreffende verzoekers familieleden en de gehoorverslagen en notities van de persoonlijke onderhouden van verzoekers familieleden (zie map 'Landeninformatie') alsook de notities van het persoonlijk onderhoud met verzoeker zelf op 19 oktober 2018. Deze elementen kunnen bezwaarlijk als “vermoedens” worden beschouwd. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker zijn familiaal netwerk in de stad Kabul voor de asiinstanties verborgen tracht te houden, dient vastgesteld dat dit vermoeden eveneens steun vindt in het administratief dossier en dat het op uitgebreide en pertinente wijze werd gemotiveerd aan de hand van objectieve gegevens, waaronder verzoekers eigen verklaringen en deze van zijn familieleden. Er kan dan ook allerm minst worden aangenomen dat de bestreden beslissing op subjectieve vermoedens van de commissaris-generaal is gebaseerd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij geen enkele band heeft met zijn familieleden in Kabul en er daarom niets over heeft verteld, dat hij geen enkele band heeft met zijn halfneven, dat hij er geen belang bij heeft om de waarheid niet te vertellen, dat hij erbij blijft dat X” ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan in de provincie Logar woonde, dat volgens hem uit zijn contacten met de broer en zus van “X” niet kan worden afgeleid dat hij moet weten waar deze laatste woont, dat uit “*de sporadische contacten met zijn familieleden*” geen indicatie blijkt dat hij op deze familieleden kan rekenen en dat uit het feit dat zijn vorige woning werd gehuurd door X niet kan worden afgeleid dat hij met deze persoon een goede band heeft, komt hij niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekkingen volgens hem onjuist zouden zijn, hetgeen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeker zijn familiaal netwerk in de stad Kabul verborgen trachtte te houden en dat hij niet *in concreto* aannemelijk weet te maken dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader.

Verzoeker voert verder aan dat hij nooit op zijn familieleden in Kabul heeft gerekend en dat de loutere aanwezigheid van familieleden “*geen reden [mag] zijn om van een IVA te spreken*”. Vooreerst dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief. Er wordt enkel vastgesteld dat, daar waar in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 15 juni 2016 het ontbreken van een familiaal netwerk buiten de provincie Logar en dus van een intern vestigingsalternatief elders in Afghanistan geloofwaardig werd geacht gelet op verzoekers verklaring dat hij enkel in de provincie Logar familie heeft, uit het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers familieleden blijkt dat verzoeker wel degelijk in de stad Kabul over een familiaal netwerk beschikt en dat hij dus ten tijde van de toekenning van zijn subsidiaire beschermingsstatus relevante feiten verborgen heeft trachten te houden. Verder doet de blote bewering dat verzoeker niet zou kunnen rekenen op zijn familieleden in Kabul geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, waaronder het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader. In de bestreden beslissing wordt terecht gewezen op het grote belang dat binnen de Afghaanse cultuur wordt gehecht aan familiale banden, waaromtrent verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel verweer voert. Het grote belang dat in de Afghaanse cultuur aan familiale banden wordt gehecht doet eens te meer afbreuk aan verzoekers bewering dat hij niet op zijn familieleden in Kabul zou kunnen rekenen. Het beschikken over een (familiaal) netwerk betekent overigens niet dat dit netwerk in staat moet worden geacht om verzoeker volledig op te nemen; de ondersteuning kan bestaan uit een veelheid van factoren, zoals onder meer het verlenen van financiële steun, het verschaffen van voedsel, drank, kleding, het helpen instaan voor hygiëne en verzorging, het vinden van werk, *et cetera*.

Waar verzoeker in verband met de verwijdering van een omslagfoto op de Facebookpagina van zijn neef X stelt als volgt:

“Wat betreft de verwijderingsoperatie (foto) in facebook van deze laatste meent verzoeker dat men dit argument ten onrechte tegen hem gebruikt.

Wat anderen doen met hun facebook meent verzoeker dat het niet zijn zaak is.”,

komt hij opnieuw niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. De commissaris-generaal besluit terecht dat het feit dat de omslagfoto op de Facebookpagina van X werd verwijderd op de dag van het persoonlijk onderhoud van diens broer X een indicatie vormt voor de familiale band tussen X en de persoon van de Facebookpagina. Bovendien moet rekening worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn, *quod in casu*.

Waar verzoeker met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op basis van de Facebookprofielen van verzoekers familieleden stelt als volgt:

“Verzoeker meent dat bepaalde contacten via Facebook mag geen indicatie zijn dat verzoeker effectief dichte banden met deze persoon heeft.

Men heeft met duizenden mensen contacten in facebook. Men is niet verplicht om te weten waar de vader of moeder van deze contacten wonen.”,

dient erop gewezen dat het loutere feit dat men via Facebook met duizenden mensen contacten kan hebben en dat men niet van al deze, soms losse, contacten kan weten waar zij en hun familieleden verblijven, geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de verschillende Facebookprofielen van verzoekers familieleden (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er wel degelijk contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader en dat verschillende van deze familieleden banden hebben/hadden met de stad Kabul. Bovendien worden in de bestreden beslissing, naast de vaststellingen op basis van de Facebookprofielen, nog een hele reeds andere motieven aangehaald waaruit blijkt dat er contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader en dat verzoeker in de stad Kabul over een familiaal netwerk beschikt. Nogmaals dient erop gewezen dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn, *quod in casu*.

Dat verzoekers vader nooit praatte over andere familieleden zou aantonen dat verzoeker geen goede banden had met zijn familieleden in Afghanistan, zoals beweerd in onderhavig verzoekschrift, is opnieuw slechts het volharden in eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal zonder *in concreto* te duiden waarom deze gevolgtrekking volgens hem onjuist zou zijn. Zoals hiervoor reeds gesteld, kan gelet op het grote belang dat in de Afgaanse cultuur wordt gehecht aan familiale banden redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers vader zijn kinderen informeert over de andere familieleden, minstens dat hij uiteenzet waarom er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader. Dat verzoekers vader nooit over andere familieleden praatte is dan ook geenszins aannemelijk, hetgeen een bijkomende indicatie vormt voor het vermoeden dat verzoeker zijn familiaal netwerk verborgen tracht te houden en dat er wel degelijk contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader.

Verder kan de blote bewering in onderhavig verzoekschrift dat de meeste Afghanen naar België komen *“omdat België een goede reputatie heeft in Afghanistan”* evenmin een ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing. De vaststelling dat verzoekers familieleden – nakomelingen van verschillende echtgenotes van verzoekers grootvader – die naar Europa kwamen allen naar België kwamen, vormt wel degelijk een bijkomende indicatie voor het bestaan van contacten tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader. Dat *“bepaalde contacten”* pas tot stand zouden zijn gekomen in België/diaspora terwijl deze contacten er in Afghanistan niet waren, is een blote *post factum*-bewering waarvan verzoeker of andere in België verblijvende familieleden nooit eerder melding maakten. Als zodanig werpt deze bewering geenszins een ander licht op de motivering in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker stelt als volgt:

“Verzoeker meent dat de sporadische contacten met zijn familieleden mag geen indicatie zijn dat hij op deze familieleden kan rekenen.

Het is best mogelijk dat hij deze familieleden ergens tegenkwam en een foto's trekt.

Kan hij op basis van een of twee foto's rekenen op deze familieleden?", kan niet worden ingezien over welke foto's en/of welke familieleden verzoeker het heeft en evenmin wordt dit door hem verduidelijkt.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.2.5. Gezien het geheel van wat voorafgaat, besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet in de bestreden beslissing terecht dat aan verzoeker ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er in zijn hoofde *ab initio* geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, zodat de aan hem op 11 september 2014 toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken. De commissaris-generaal stelt eveneens op pertinente wijze vast dat verzoeker hierop geen ander licht kon werpen:

"Geconfronteerd met de aanwijzingen van fraude waarover het CGVS beschikt en aan u de kans geboden om alle redenen aan te halen waarom u uw statuut dient te behouden zegt u dat van Logar afkomstig bent, dat uw vader ziek is, dat u nooit vertrokken zou zijn als uw leven niet in gevaar was (CGVS 2 X, p. 26). U haalt aan dat als u de keuze gehad zou hebben om ergens anders te wonen, dat u dan nooit naar België gekomen zou zijn (CGVS 2 X, p. 26). U meent dat u financieel niet in staat was om u elders te vestigen (CGVS 2 X, p. 26). U herhaalt dat u geen contacten heeft met familieleden die in Kabul wonen en zegt dat Kabul erg duur is (CGVS 2 X, p. 26). U benadrukt dat u werkt en in België uw leven wilt opbouwen (CGVS 2 X, p. 26). U haalt aan dat u geen misdaden gepleegd heeft (CGVS 2 X, p. 26). Er dient vastgesteld te worden dat in het licht van bovenstaande bevindingen geen van de zaken die u aanhaalt afbreuk doet aan de vaststelling dat u op basis van fraude uw beschermingsstatus bekwaam."

2.2.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekers vluchtmotieven in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 15 juni 2016 reeds ongeloofwaardig werden bevonden, terwijl verzoeker tegen deze beslissing geen beroep aantekende zodat deze beslissing intussen definitief is geworden; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen naar aanleiding van het verblijf van zijn broer X in een Belgische kerk en/of naar aanleiding van zijn verblijf in België; en (iii) mede gelet op het voorgaande, verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van dezelfde wet:

"Tenslotte dient ook aangestipt te worden dat u geen geloofwaardige asielmotieven, die op een actuele beschermingsnood zouden kunnen wijzen, heeft aangehaald. Als vrees bij terugkeer naar Afghanistan verwijst u naar uw asielmotieven die u uiteen zette bij de eerste behandeling van uw verzoek om internationale bescherming (CGVS 2 X, p. 28). U haalt wat dit betreft geen nieuwe elementen aan (CGVS 2 X, p. 28). In de beslissing van het CGVS van 15 juni 2016 stelde het CGVS reeds vast dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Verder haalt u ook aan dat de mensen in uw regio u en uw broer X als ongelovigen zouden zien en dat jullie om die reden vermoord zouden worden (CGVS 2 X, p. 28). U zegt dat ze u en uw broer als katholieken zouden zien omdat ze foto's van uw broer in een kerk zagen en omdat jullie in België wonen (CGVS 2 X, p. 28). Verder haalt u geen elementen aan waarom u als ongelovige beschouwd zou worden (CGVS 2 X, p. 28).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u dit asielmotief wel erg laattijdig aanbrengt. Hoewel uw broer X dit asielmotief zelf reeds opwierp bij zijn derde verzoek om internationale bescherming op 26 juni 2014, repte u bij uw eerste persoonlijk onderhoud op 1 juni 2016 met geen woord over mogelijke problemen die u zou hebben doordat X enige tijd in een kerk verbleef. Evenmin tekende u beroep aan tegen uw beslissing. Dat u pas nu uw subsidiair beschermingsstatuut heroverwogen wordt met dit asielmotief af komt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Aangaande het verblijf van uw broer X in een kerk, dient bovendien opgemerkt te worden dat er bij de beslissing van 11 september 2014 inzake het derde verzoek om internationale bescherming van X werd vastgesteld dat het verblijf van X in een kerk geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde uitmaakte. Er werd als volgt geargumenteed: "[Aan dit alles voegt u een nieuw element toe bij uw derde asielaanvraag, namelijk het feit dat u nu eveneens voor uw leven vreest

vanwege de bewoners van uw geboorteregio in Afghanistan omwille van uw verblijf hier in de kerk in België. U stelt daarbij ook dat de mullah van de moskee in uw dorp uw schoonvader zou benaderd hebben en dat hij hem zou gezegd hebben op de hoogte te zijn van uw verblijf in de kerk hier. De mullah zou uw schoonvader verboden hebben vanaf dat moment zijn dochter nog met u contact te laten opnemen. U vreest door deze mullah en de bewoners van uw geboorteregio aanzien te worden alsof u uw religie heeft verlaten en christen bent geworden (CGVS, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat dit voor u werkelijk het geval zou zijn. U bevestigt letterlijk dat u niet bekeerd bent, 'godzijdank bent u nog een moslim', en u hebt geen enkele intentie om uw religie te veranderen want u bent 'trots een moslim te zijn' (CGVS, p. 4). Hieromtrent kan dan ook kort worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die ook werd toegevoegd aan uw administratief dossier, echter nergens blijkt dat het verblijf in een kerk in het buitenland voor een Afghaan bij terugkeer het risico op vervolging inhoudt. Uw loutere bewering dat u vreest vervolgd te worden door de bewoners van uw geboorteregio omdat zij uw verblijf in de kerk niet aanvaardbaar vinden, kan niet worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Islamitische wet in Afghanistan verbiedt apostasie, waar in uw geval echter geen sprake van is. Er is geen geval bekend waarin de Islamitische autoriteiten in Afghanistan, maar ook daarbuiten, het ontvangen van materiële hulp van een (katholieke) kerk verbieden. Uw verklaringen vinden dan ook geen enkele objectieve grond in de situatie in uw land van herkomst, waardoor ze niet kunnen aantonen dat u bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben. Voor zover er, zoals u verklaart, in uw gemeenschap in uw land van herkomst de valse perceptie zou bestaan dat u bekeerd bent tot het Christendom, kan dit gegeven evenmin uitkomst bieden op internationale bescherming. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat iemand die daadwerkelijk bekeerd is, aan vervolging kan ontsnappen louter door zijn bekering te herroepen, mocht hij dit willen. Aangezien u niet daadwerkelijk bekeerd bent, volstaat met andere woorden een bevestiging dat u nog steeds moslim bent om aan vervolging te ontkomen, mocht u ooit effectief beschuldigd worden van apostasie.["]

In het licht van het voorgaande kan dus geconcludeerd worden dat u ook niet heeft aangetoond dat u omwille van het kortstondige verblijf van X in een kerk als ongelovige beschouwd zou worden. Door verder louter te verwijzen naar jullie verblijf in Europa als reden waarom men jullie als ongelovigen zou beschouwen, heeft u geenszins in concreto aangetoond dat u geviseerd zou worden bij terugkeer naar Afghanistan.

Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.2.2.7. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat verzoeker zowel in de provincie Logar als in de stad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel loopt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de

beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden

van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waarnaar u zou terugkeren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. In casu betreft het de provincie Logar - gezien uw verklaringen over uw herkomst uit Afghanistan – en de stad Kabul – gezien de hieronder gemaakte vaststellingen.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een gezonde, alleenstaande jongeman zonder kinderen bent. Uit het voorgaande blijkt bovendien dat u een familiaal netwerk in Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfoom X, van uw halfoom X en van uw oom X. Zoals eerder geargumenteed bent u er niet in geslaagd om aan te tonen dat u geen contact zou hebben met dit netwerk (CGVS 2 X, p. 27). Er kan dan ook verwacht worden dat dit netwerk u zal helpen als u zich terug in Kabul vestigt. Bovendien werd ook bij uw broer X een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Aangezien er geoordeeld werd dat uw broer zich bij terugkeer naar Afghanistan eveneens kan vestigen in de stad Kabul heeft dit tot gevolg dat u eventueel ook kan rekenen op uw broer, die bijna tien jaar gewoond en gewerkt heeft in Kabul (CGVS 1 X, p. 6). Daarenboven heeft u acht à negen jaar scholing genoten en kan u lezen en schrijven (CGVS 1 X, p. 8; CGVS 2 X, p. 3). U spreekt Pashtu en Dari (CGVS 2 X, p. 4). Ook in België werkt u (CGVS 2 X, p. 17, 26). Hoewel u meent dat u in Afghanistan niet werkte, is dit niet geloofwaardig. Dat een gezonde jongeman die in Afghanistan woonde tot hij 22 jaar was niet gewerkt zou hebben (CGVS 2 X, p. 9), is niet aannemelijk. Dat u in een overlevingscultuur als Afghanistan tot u tweeëntwintig jaar was niet werkte maar enkel naar school ging en boodschappen deed 'omdat u toen klein was', is volstrekt ongeloofwaardig (CGVS 2 X, p. 9). De vaststelling dat u geen zicht biedt op uw werkzaamheden voor u Afghanistan verliet, doet vermoeden dat u allicht over meer werkervaring beschikt dat u prijsgeeft.

Ook over de financiële middelen waarop u kan steunen bij terugkeer naar Afghanistan zijn uw verklaringen vaag en incoherent. Bij uw eerste persoonlijk onderhoud zei u dat het huis en al de gronden van uw gezin verkocht werden bij jullie vertrek om jullie reis en vlucht naar Iran te betalen en gaf u aan dat uw vader geen bezittingen meer had in Afghanistan (CGVS 1 X, p. 7). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud zegt u dat de gronden en het huis gewoon achtergelaten werden en dat iedereen weet dat die gronden van jullie zijn (CGVS 2 X, p. 8). U stelt dat het huis niet verkocht werd, maar dat er wel een stuk grond verkocht werd (CGVS 2 X, p. 8). Aan wie de grond verkocht werd, aan welke prijs en wanneer weet u echter niet (CGVS 2 X, p. 8). Dat u geen eensluidende verklaringen weet af te leggen over het familieeigendom dat nog op u wacht in Afghanistan en u het kapitaal dat gebruikt werd om u en uw familieleden naar Iran te verhuizen doet niet enkel uw werkelijke financiële draagkracht maar eveneens uw voorgehouden verblijf in Iran in vraag stellen.

Te meer daar de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran ook op de helling wordt gezet doordat u dit verblijf niet meer in de tijd weet te situeren. U zegt niet te weten hoe lang na het vertrek van X u Afghanistan verlaten heeft (CGVS 2 X, p.8). Aangemoedigd om concreter te zijn en aan te geven of het na een maand, na een jaar of na drie jaar was herhaalt u wederom dat u het niet weet (CGVS 2 X, p.8). Dit is niet ernstig. U zou minstens moeten kunnen schatten hoelang u nog in Afghanistan woonde na het vertrek van uw broer.

Wat ook belicht dient te worden is de vaststelling dat u eerder op facebook aanduidde van Kabul afkomstig te zijn (zie overzicht vrienden van X Khan die in Kabul leefden dat toegevoegd werd aan het administratief dossier), terwijl dat op uw huidige facebookaccount niet meer te bespeuren is.

Hoewel u meent dat u enkel in Khwaja Akbar woonde en daarna naar Iran vertrok zonder dat u nog ergens anders verbleef (CGVS 2 X, p. 8), doen voorgaande vaststellingen vermoeden dat u mogelijk enige tijd elders spendeerde waarbij de stad Kabul gezien uw familiaal netwerk aldaar een voor de hand liggende keuze zou zijn.

Gepeild of u in Kabul zou kunnen wonen, haalt u aan dat u er niemand kent en geen contact heeft met degenen die u zogezegd kent, dat u financieel niet in staat bent om in Kabul te wonen en dat Kabul erg duur is (CGVS 2 X, p. 28). Bovendien verwijst u naar de veiligheidssituatie in Kabul (CGVS 2 X, p. 28). Het door uw advocaat nagestuurde rapport kan evenmin ontkrachten dat u zich gezien uw specifieke situatie in de stad Kabul kan vestigen. Uit de voorgaande argumentatie blijkt nochtans dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u geen contact heeft met uw familieleden in Kabul en dat u niet op hun hulp zou kunnen rekenen. Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen,

ondanks de opgeworpen financiële moeilijkheden, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt.

Hoewel het CGVS ten tijde van de toekenning van uw beschermingsstatuut oordeelde dat er voor burgers afkomstig uit de provincie Logar een beschermingsnood zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet bestond moet er vastgesteld worden dat de veiligheidssituatie in Logar actueel van die aard is dat er niet langer vanuit gegaan wordt dat elke burger uit de provincie Logar een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld loopt.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Zoals hierboven aangegeven wordt hieronder eveneens de veiligheidssituatie in de stad Kabul beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); de **COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de

regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille van de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Een blote bewering vermag bovenstaande beoordeling immers niet te wijzigen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul-stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Verweerder laat op 17 augustus actuele informatie worden over de situatie van de stad Kabul. COI Focus Afghanistan: “*Security situation in Kabul City*”, 8 april 2020. Uit de toelichting blijkt dat de veiligheidssituatie niet gewijzigd is sinds de vorige COI Focus.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

“Verzoeker meent dat men hem ten onrechte verwijt dat hij geen zich [sic] wil bieden over zijn werk.

Verzoeker meent dat verweerder op basis van vermoedens tot de conclusie komt dat hij in Kaboel gewerkt heeft.”,

komt hij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekking volgens hem onjuist is. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing gesteld dat er een vermoeden is dat verzoeker in Kabul heeft gewerkt. Er wordt enkel op terechte wijze vastgesteld dat het gezien de Afghaanse context niet aannemelijk is dat verzoeker als gezonde jongeman tot zijn 22ste in Afghanistan woonde en er nooit zou hebben gewerkt, hetgeen doet vermoeden dat hij wel degelijk meer werkervaring heeft dan hij laat uitschijnen.

Waar verzoeker meent dat hij persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond die het risico dat hij slachtoffer zal worden van het willekeurig geweld vergroten, met name dat hij tot een arm gezin behoort en wegens zijn langdurig verblijf in België, dient erop gewezen dat de blote bewering dat hij tot een arm gezin behoort niet kan worden beschouwd als een persoonlijke omstandigheid die het risico dat hij slachtoffer zal worden van het willekeurig geweld vergroot. Verzoeker toont niet *in concreto* aan op welke wijze het behoren tot een arm gezin, in zoverre hieraan enig geloof kan worden gehecht, in zijn hoofde het risico zou vergroten dat hij het slachtoffer zal worden van willekeurig geweld. Hetzelfde geldt voor wat betreft zijn langdurig verblijf in België, waaromtrent er bovendien op dient gewezen dat elementen die reeds het voorwerp uitmaakten van een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4, § 2) a) en b) van de Vreemdelingen (zoals verzoekers verblijf in België (zie *supra*)) niet in aanmerking komen als persoonlijke omstandigheden die het risico kunnen vergroten dat verzoeker slachtoffer zal worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De in het verzoekschrift opgenomen informatie (p. 5-12) ligt in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing) en is dan ook niet van aard aan te tonen dat de informatie van de commissaris-generaal en/of de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde veiligheidsanalyse onjuist of achterhaald zou zijn.

2.3.2.8. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS